

Rapport

Rapport naar aanleiding van een klacht over de regionale politie eenheid Zeeland – West- Brabant.

Datum: 10 april 2014

Rapportnummer: 2014/036

Feiten

Volgens twee politieambtenaren van de politie Zeeland-West-Brabant werden zij tijdens een surveillance beledigd door de bestuurder van een passerende auto. Het kenteken stond op naam van Marco*. De politieambtenaren gingen naar Marco's huis, en troffen daar zijn moeder - verzoekster - aan. Marco was niet thuis en de politieambtenaren vroegen verzoekster of zij Marco wilde bellen om hem te vragen naar huis te komen. De politieambtenaren gaven aan dat ze hem wilden spreken over beledigende uitlatingen die Marco jegens de politie zou hebben gedaan.

Toen Marco thuis kwam, werd hij vrijwel direct aangehouden. Marco wilde volgens de politie niet meewerken, is door de politieambtenaren naar de grond gebracht door het aanbrengen van een nekklem en vervolgens geboeid overgebracht naar het politiebureau. Volgens verzoekster heeft de politie haar met geweld weggeduwd, waardoor zij blauwe plekken heeft opgelopen.

Verzoekster was het met het politieoptreden niet eens en diende een klacht in bij de politiechef.

Tijdens een gesprek met de politie is verzoekster in het gelijk gesteld ten aanzien van de klacht dat de politieambtenaren niet transparant hadden gehandeld. De politieambtenaren hadden verzoekster immers niet verteld dat zij Marco wilden aanhouden. De politieambtenaren hadden Marco niet onder valse voorwendselen naar huis mogen lokken en de politie heeft verzoekster hiervoor excuses aangeboden. Deze handelwijze en het feit dat de omgeving getuige was van de aanhouding, heeft ertoe geleid dat de strafzaak jegens Marco (wegens belediging) is geseponeerd.

De klacht over het geweldgebruik is formeel behandeld. Tijdens de hoorzitting is door de politie gesteld dat belediging van een politieambtenaar onder het "Landelijk Protocol Geweld tegen Politieambtenaren" valt. Er wordt geen boete op straat uitgeschreven en de zaak wordt aan de rechter voorgelegd.

De klachtencommissie onthield zich van het geven van advies omdat niet vast was komen te staan of Marco al dan niet had gezegd dat hij wel met de politie zou meegaan. Wanneer vast was komen te staan dat Marco had gezegd dat hij wel mee zou gaan, dan dient de gedraging van de politie als niet behoorlijk te worden aangemerkt, aldus de klachtencommissie. Nadat de klachtencommissie advies had uitgebracht, heeft de politiechef zijn oordeel over de klacht gegeven. De politiechef heeft verzoekster laten weten het advies van de klachtencommissie ten aanzien van deze klacht niet over te nemen. De politiechef was van mening dat in een situatie waarin een politieambtenaar een persoon aanzegt dat deze is aangehouden, die persoon verder dient mee te werken aan die aanhouding, zonder zich in welke vorm dan ook fysiek te verzetten. De politiechef achtte het toegepaste geweld rechtmatig en proportioneel en de klacht op dit punt

ongegrond.

* de naam Marco is gefingeerd

Verzoekster was het met de beslissing van de politiechef niet eens en wendde zich tot de Nationale ombudsman. De ombudsman stelde een onderzoek in naar deze klacht.

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de politie disproportioneel geweld heeft gebruikt bij de aanhouding van haar zoon op 17 april 2013.

Visie verzoekster

Verzoekster heeft laten weten dat er twee politieambtenaren bij haar aan de deur stonden die naar Marco vroegen. Verzoekster had aangegeven dat Marco er niet was, waarop de politieambtenaren haar vroegen of ze Marco kon bellen. Op de vraag wat er aan de hand was, kreeg verzoekster te horen dat Marco de politieambtenaren had uitgescholden voor kankerlijers en dat zij daarover even met hem wilden spreken.

Hierop heeft verzoekster Marco gebeld, die ter plaatse kwam. Nadat Marco de politieambtenaren een hand had gegeven, zei één van de politieambtenaren dat hij hem had uitgescholden. Marco ontkende dit en ook de vriend met wie hij in de auto zat, gaf aan dat Marco de politie niet had uitgescholden. Volgens verzoekster luisterden de politieambtenaren hier niet naar. Marco werd om zijn legitimatiebewijs gevraagd en vervolgens kwam er nog een politieauto de straat in rijden, aldus verzoekster. Op dat moment werd Marco aangehouden. Volgens verzoekster heeft zij tegen Marco gezegd dat hij naar binnen moest gaan. Ineens sprongen de politieambtenaren als een gek voor haar, waarop Marco zei "laat maar mam, ik ga wel mee". Twee politieambtenaren wilden bij Marco de handboeien omdoen, terwijl hij zei dat hij mee zou gaan. Hierop ging verzoekster naar een van de politieambtenaren toe en zei dat ze Marco los moesten laten. Marco werd nog steviger vastgehouden waarop verzoekster zei "dat ze met hun poten van haar jong moesten afblijven", waarna ze aan de arm van één van de politieambtenaren trok. Volgens verzoekster werd ze vervolgens aangevallen door de politie, waardoor zij blauwe plekken heeft opgelopen. Marco werd kwaad, rukte zich los en zei dat ze van zijn moeder moesten afblijven. Hierop werd hij door twee of drie politieambtenaren gepakt, op straat gesmeten, in z'n nek gepakt en zat er een politieambtenaar met z'n knieën op zijn hoofd. Vervolgens is Marco geboeid en in een politieauto gezet. Verzoekster bleef gillend en huilend achter en reed vervolgens naar het politiebureau om daar aangifte te doen.

Verzoekster vindt het politieoptreden niet normaal en vraagt zich af of er zo gehandeld moet worden omdat een politieambtenaar denkt dat hij is uitgescholden. Zij voelt zich enorm voor schut gezet ten overstaan van de burens, alsof Marco een grote crimineel is. Verzoekster heeft de Nationale ombudsman foto's verstrekt, waarop te zien is dat verzoekster een blauwe plek op haar bovenarm heeft en Marco blauwe plekken bij zijn hals heeft.

Visie politiechef

De politiechef heeft de Nationale ombudsman laten weten dat hij bij zijn eerdere oordeel blijft en de klacht ongegrond acht.

Informatie uit processen-verbaal etc.

Proces-verbaal van bevindingen

Politieambtenaar S. heeft op 18 april 2013 een proces-verbaal van bevindingen opgesteld waarin hij uitgebreid verslag heeft gedaan van het voorval. In dit proces-verbaal staat onder meer vermeld dat nadat de belediging had plaatsgevonden, S. en zijn collega E. naar verzoeksters woning gingen. Ter plaatse vertelde S. verzoekster dat de bestuurder van de auto van Marco hem beledigd had. Hierop had verzoekster geantwoord dat dat best Marco kon zijn omdat hij de pik heeft op de politie en dat zij ook de pik op de politie heeft. Nadat verzoekster Marco had gebeld, kwam Marco ter plaatse.

Omdat S. voornemens was Marco te gaan aanhouden en hij verwachtte dat het wel eens uit de hand kon lopen, verzocht hij voor de veiligheid van zichzelf en zijn collega E. de noodhulp-eenheid ter plaatse te komen. S. dacht dat het uit de hand kon gaan lopen omdat hij Marco ambtshalve kende en wist dat de zoon de pik op de politie heeft.

Toen Marco bij de woning arriveerde en richting S. liep, zei Marco dat hij S. niet wilde beledigen, maar dat hij zijn bromfietser teringlijer noemde omdat hij met het dashboardkastje speelde. S. heeft vervolgens het identiteitsbewijs van Marco gevorderd. Op het moment dat hij zijn rijbewijs gaf, kwam de noodhulp-eenheid ter plaatse. Hierop heeft S. Marco aangehouden ter zake belediging en hem bij zijn linkerarm vastgepakt. S. zag dat verzoekster de rechterarm van Marco vastpakte en hem naar de voordeur van de woning probeerde te trekken. S. hoorde verzoekster roepen dat Marco naar binnen moest. Verzoekster belemmerde de aanhouding, waarop S. haar arm lostrok en haar een lichte duw gaf om haar uit de buurt van Marco te houden. S. zag dat de noodhulp tussen hem en

Marco en verzoekster in stond en verzoekster op afstand probeerde te houden. S. zag dat Marco wederspanning pleegde bij zijn aanhouding, omdat hij zich lostrok en naar achteren stapte. S. zag dat Marco twee gebalde vuisten maakte en hoorde hem roepen "ik ga niet meewerken". S. had Marco niet kunnen waarschuwen en heeft hem een nekklem aangelegd, gecontroleerd naar de grond gebracht en geboeid.

Tijdens het boeien zag S. dat verzoekster de kans had om bij hem te komen. Hij hoorde haar zeggen "ik vergeet jou niet en krijg je nog wel" en "kom nooit meer hier in de straat, want dan ben je de mijne" of woorden van gelijke strekking. S. zag dat de noodhulp-eenheid verzoekster direct weer bij hem weghaalde. Hij hoorde haar schreeuwen terwijl zijn collega's haar op afstand hielden.

Proces-verbaal van bevindingen

Politieambtenaar R. maakte op 5 juni 2013 een proces-verbaal van bevindingen op. In het proces-verbaal staat onder meer vermeld dat R. en zijn collega B. op 17 april 2013 werden opgeroepen om ter plaatse te gaan omdat collega's het vermoeden hadden dat de verdachte niet zou meewerken aan zijn aanhouding.

Ter plaatse hoorde R. dat zijn collega S. Marco meedeelde dat hij was aangehouden. R. zag dat S. Marco bij zijn arm pakte en dat ook verzoekster Marco vastpakte. Verzoekster riep dat Marco naar binnen moest gaan.

R. zag dat Marco geen medewerking verleende en dat verzoekster zich recalcitrant gedroeg. Hij zag dat verzoekster richting Marco en de collega's S. en E. liep en dat zij naar hen gilte. S. en zijn collega B. hebben verzoekster de weg belemmerd tot Marco. Op een gegeven moment hoorde R. tumult achter zich en zag toen dat S. en E. Marco naar de grond hadden gebracht en hem de handboeien omdeden. R. zag verzoekster in de richting van Marco lopen en heeft haar samen met zijn collega B. teruggeduwd. Nadat R. verzoekster had meegedeeld dat zij zich rustig moest houden omdat zij anders ook zou worden aangehouden, bleef zij staan. R. hoorde haar schelden en roepen.

Meldingsformulier geweldaanwending

Op dit formulier staat vermeld dat toen de betrokken ambtenaar de verdachte had meegedeeld dat hij was aangehouden, hij hem aan zijn arm had vastgepakt. Hierna rukte de verdachte zich los en ging hij met gebalde vuisten tegenover de betrokken ambtenaar staan en zei hij dat hij niet mee ging werken. Vervolgens heeft een betrokken ambtenaar de verdachte een nekklem aangebracht, hem naar de grond gebracht en geboeid.

Hoorzitting

Tijdens een hoorzitting onder leiding van medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman heeft verzoekster onder meer verklaard dat het gesprek tussen haar en de politieambtenaren S. en E. aanvankelijk in redelijk gemoedelijke sfeer verliep. Politieambtenaar S. heeft dit beaamd. Verzoekster was in de veronderstelling dat haar zoon Marco ter plaatse moest komen om uitleg te geven over het voorval. Op het moment dat Marco ter plaatse was en politieambtenaar S. hem mededeelde dat hij was aangehouden, veranderde de sfeer.

Volgens verzoekster was de situatie niet zo geëscaleerd wanneer haar van te voren duidelijk was gemaakt dat haar zoon zou worden aangehouden. Politieambtenaar S. heeft aangegeven er spijt van te hebben dat hij aanvankelijk niet transparant is geweest en niet heeft gezegd dat hij Marco wilde aanhouden.

Voorts heeft politieambtenaar S. verklaard dat hij navraag had gedaan bij de meldkamer, alvorens zij ter plaatse gingen. Marco bleek antecedenten te hebben op het gebied van geweld en de Wet Wapens en Munitie. Vanwege de veiligheid van de politieambtenaren is toen de noodhulp ingeschakeld.

Verzoekster heeft ten stelligste ontkend dat toen politieambtenaar S. Marco bij zijn arm beetpakte, zij hem bij zijn andere arm heeft gepakt. Volgens verzoekster stond zij op het moment van de aanhouding in de deuropening, terwijl de politieambtenaren en Marco zo'n vijf meter verderop stonden, bij het hekje van de voortuin. Verzoekster heeft gesteld dat zij op het moment van de aanhouding de voortuin is ingelopen en dat zij tegen Marco heeft geroepen dat hij naar binnen moest gaan. Marco heeft toen gezegd "laat maar mam, ik ga wel mee". Volgens verzoekster pakten twee politieambtenaren Marco bij zijn arm, sleurden hem de tuin uit en zetten hem met geweld tegen haar auto aan. Verzoekster heeft toen gezegd "laat hem los, dit gaat nergens over". Op dat moment heeft verzoekster een politieambtenaar bij zijn arm gepakt en gezegd dat ze haar zoon los moesten laten. Verzoekster werd vervolgens door de politieambtenaar beetgepakt, waarop Marco zich heeft losgetrokken.

Marco heeft verklaard dat hij op het moment dat hij zag dat de politieambtenaren zijn moeder beetpakten, ging "flippen". Hij verzette zich hevig en werd tegen de grond aangedrukt door politieambtenaar S.

Politieambtenaar B. heeft verklaard dat zij en haar collega R. ter plaatse kwamen en zagen dat verzoekster stond te schreeuwen. Zij hebben verzoekster op afstand gehouden zodat hun collega's verzoeksters zoon konden aanhouden. Volgens politieambtenaar B. is er geen fysiek contact geweest tussen verzoekster en de politie. Verzoekster is alleen tegengehouden. Politieambtenaar R. heeft aangegeven dat er hooguit fysiek contact is geweest toen verzoekster werd tegengehouden. Dit betreft volgens R. geen vastpakken of iets dergelijks, maar enkel een lichte duw. Verzoekster heeft – hevig geëmotioneerd en boos – de vraag gesteld hoe zij dan aan de blauwe plekken op haar armen en in haar nek

is gekomen. Volgens haar zijn deze door de politie veroorzaakt.

De politieambtenaren B. en R. hebben verklaard dat zij verzoekster tegen hielden omdat zij naar haar zoon wilde. Zij hebben niet gezien dat verzoekster één van de politieambtenaren beetpakte of andersom. B. en R. hebben aangegeven dat zij met hun rug naar de aanhoudingssituatie stonden. Zij hebben wel geconstateerd dat er sprake was van veel geduw en getrek tussen Marco en politieambtenaar S.

Politieambtenaar S. heeft verklaard dat Marco zich op een gegeven moment wel heeft losgetrokken. Het is volgens S. juist dat Marco aanvankelijk heeft gezegd dat hij wel meewerkte, maar op enig moment werkte hij niet meer mee. Hij begon zich los te trekken, zodra zijn moeder werd tegengehouden en begon te schreeuwen.

Politieambtenaar S. heeft voorts verklaard dat hij verzoeksters zoon een nekklem heeft aangebracht, omdat hij agressief werd en met gebalde vuisten stond. S. heeft gesteld dat hij gelet op de agressie van Marco geen tijd had om te waarschuwen.

Verzoekster vertoonde volgens politieambtenaar S. tegenwerking en was te recalcitrant om te de-escaleren. Volgens S. was er geen mogelijkheid om met verzoekster en Marco te praten. Verzoekster was te emotioneel.

Politieambtenaar R. en politieambtenaar B. hebben aangegeven dat wanneer verzoekster niet zo recalcitrant was geweest, de hele situatie niet zo was geëscaleerd en dat Marco zonder geweld en gebruik van transportboeien in de auto was vervoerd naar het bureau. Marco werd juist door verzoeksters reactie agressief, waardoor het toepassen van geweld noodzakelijk werd geacht, aldus de politieambtenaren.

Beoordeling

1. Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten worden gerespecteerd. Het recht op lichamelijke integriteit is een grondrecht dat door de Grondwet en internationale verdragen wordt beschermd (zie Achtergrond, onder 1 en 2). Het gebruik van geweld tegen personen betekent een inbreuk op dit grondrecht. Een politieambtenaar die in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening is, is echter bevoegd geweld te gebruiken wanneer dit noodzakelijk is en een minder ingrijpend middel niet voor handen is (zie Achtergrond, onder 3).

2. Gelet op de waarnemingen van de betrokken politieambtenaren tijdens hun surveillance, was er sprake van een redelijk vermoeden dat Marco hen had uitgemaakt voor tering- dan wel kankerlijker en hen dus had beledigd. Hoewel dit wellicht niet door een ieder als een ernstig strafbaar feit wordt beschouwd, konden de betrokken politieambtenaren tot aanhouding van Marco overgaan aangezien deze belediging van een politieambtenaar onder het "Landelijk Protocol Geweld tegen Politieambtenaren" valt.

3.1 Vast is komen te staan dat het contact tussen verzoekster en de politieambtenaren S. en E. aanvankelijk in gemoedelijke sfeer verliep. Op het moment dat verzoeksters zoon Marco arriveerde en politieambtenaar S. tot aanhouding overging, escaleerde de situatie. De politiechef heeft de klacht over het niet transparant handelen reeds gegrond verklaard en ook S. heeft tijdens de hoorzitting bij de Nationale ombudsman laten weten dat hij hiervan spijt heeft. De Nationale ombudsman heeft deze gedraging dan ook niet in het onderzoek betrokken.

Het met geweld tegen de auto smijten

3.2 Gebleken is dat de lezingen over hetgeen is gebeurd nadat Marco werd aangehouden, op bepaalde – cruciale – punten niet met elkaar overeenkomen.

Gelet op hetgeen de betrokkenen tijdens de hoorzitting hebben verklaard, acht de Nationale ombudsman het aannemelijk dat Marco aanvankelijk heeft willen meewerken aan zijn aanhouding. Of Marco meteen met geweld tegen een auto is gezet, is niet duidelijk geworden. De Nationale ombudsman heeft geen feiten of omstandigheden gevonden op basis waarvan meer waarde moet worden gehecht aan de ene verklaring dan aan de andere en kan zich dan ook niet over de klacht uitspreken.

De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit punt van het geven van een oordeel.

Het met geweld wegduwen van verzoekster

3.3 Verzoekster heeft overduidelijk laten weten dat zij het met de aanhouding niet eens was en heeft zich tegen de aanhouding van Marco verzet. Hoewel de Nationale ombudsman zich kan voorstellen dat zij het niet eens was met de aanhouding en de wijze waarop de aanhouding plaatsvond, had zij zich hier niet tegen moeten verzetten en de politie haar werk moeten laten doen. Wederspanning bij een aanhouding is immers een strafbaar feit.

Nu verzoekster politieambtenaar S. bij zijn arm heeft gepakt om hem van haar zoon weg te trekken, lag het in de rede dat de politieambtenaren verzoekster op die plaats, in de nabijheid van haar zoon, weg wilden hebben. Dat verzoekster hierbij is geduwd, acht de Nationale ombudsman niet onjuist. Het feit dat zij hierbij een blauwe plek aan haar bovenarm heeft opgelopen, valt te betreuren, maar doet hieraan niet af. Niet is gebleken dat de politie het recht op lichamelijke integriteit onvoldoende heeft gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Het aanbrengen van een nekklem en naar de grond brengen van Marco

3.4 Duidelijk is geworden dat door verzoeksters bemoeienissen de situatie meer is geëscaleerd. Verzoekster werd door de politieambtenaren weggeduwd en op afstand van

haar zoon Marco gehouden, waardoor Marco naar eigen zeggen is "gaan flippen", agressief werd en zich hevig is gaan verzetten. Hierop heeft politieambtenaar S. een nekklem bij Marco aangelegd en hem naar de grond gebracht. Omdat Marco agressief werd en met gebalde vuisten stond, heeft S. geen tijd gehad om te waarschuwen voor het geweldgebruik.

De Nationale ombudsman overweegt dat het te begrijpen is dat politieambtenaar S. Marco een nekklem heeft aangebracht en hem naar de grond heeft gebracht. Marco werd immers agressief en verzette zich hevig tegen de aanhouding. Bovendien bemoeide verzoekster zich zowel verbaal als fysiek met de aanhouding. Aan deze situatie diende zo snel mogelijk een einde te worden gemaakt. Op grond van artikel 7 lid 1 van de Politiewet (zie Achtergrond, onder 3) dient de politie voor zover mogelijk te waarschuwen alvorens geweld toe te passen. Het is de Nationale ombudsman voldoende duidelijk geworden dat daar in deze situatie geen tijd meer voor was. Alles overziend komt de Nationale ombudsman tot de conclusie dat de politie het recht op lichamelijke integriteit voldoende heeft gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de politie eenheid Zeeland-West-Brabant, die wordt aangemerkt als een gedraging van de politiechef is:

Niet gegrond ten aanzien van het met geweld wegduwen van verzoekster;

Niet gegrond ten aanzien van het aanbrengen van een nekklem en naar de grond brengen van Marco;

De Nationale ombudsman onthoudt zich van het geven van een oordeel ten aanzien van de klacht dat Marco met geweld tegen de auto is gesmeten.

Slotbeschouwing

Verzoekster werd door twee politieambtenaren aangesproken met de vraag of zij haar zoon Marco kon bellen om hem te vragen naar huis te komen. De politieambtenaren gaven aan dat zij Marco wilden spreken over een beledigende uitlating die Marco even daarvoor jegens de politie zou hebben gedaan.

Verzoekster belde haar zoon en Marco kwam naar huis om met de politieambtenaren te spreken. Kort daarna werd hij aangehouden wegens belediging. Vrijwel direct escaleerde de situatie, waardoor de politieambtenaren zich genoodzaakt zagen geweld te gebruiken. Hoewel de verklaringen op allerlei punten niet met elkaar overeenkomen, is het voor de

Nationale ombudsman voldoende duidelijk geworden dat verzoekster zich op zodanige wijze met de aanhouding heeft bemoeid en zich daartegen heeft verzet dat de politieambtenaren haar weg moesten duwen. Marco werd agressief op het moment dat de politieambtenaren zich op zijn moeder richtte, waardoor hij met een nekklem naar de grond werd gebracht.

De Nationale ombudsman heeft geen onderzoek gedaan naar het niet transparant handelen door de politieambtenaren op het moment dat zij verzoekster vroegen haar zoon te bellen om naar huis te komen. De politiechef heeft deze klacht tijdens de interne klachtprocedure immers al gegrond verklaard en nader onderzoek door de Nationale ombudsman zou hieraan niets toevoegen. Toch is dit aspect van het politieoptreden naar mening van de Nationale ombudsman van groot belang geweest voor het vervolg van het optreden. Wanneer de politieambtenaren vanaf het eerste moment transparant waren geweest, was de situatie hoogstwaarschijnlijk niet zo hoog opgelopen. Wellicht was het in het geheel niet tot een aanhouding gekomen, doordat verzoekster haar zoon niet zou hebben gebeld wanneer zij zou weten dat hij bij thuiskomst meteen zou worden aangehouden.

De Nationale ombudsman concludeert dan ook dat zowel de politie als verzoekster een bijdrage hebben geleverd aan escalatie van de situatie, waarbij de politie de eerste stap tot escalatie heeft gezet. Het is spijtig dat de aanhouding op deze wijze heeft moeten verlopen.

de Nationale ombudsman,
mr. F.J.W.M. van Dooren,
waarnemend ombudsman

Achtergrond

1 Grondwet

Artikel 11

"Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam."

2 Europees verdrag voor de rechten van de mens (EVRM)

Artikel 8

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, van zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

3 Artikel 7, eerste lid, Politiewet

De ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, is bevoegd in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening geweld of vrijheidsbeperkende middelen te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik hiervan verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt. Aan het gebruik van geweld gaat zo mogelijk een waarschuwing vooraf.